

การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยว  
และไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย  
Management of Smart Cities, Trade Centers, Investments,  
Tourism and MICE in the upper Mekong Sub-Region,  
4 Provinces in Thailand

บุญเพ็ง สิทธิวงษา<sup>1\*</sup>  
Boonpeng Sittivongsa<sup>1\*</sup>

Received : July 6, 2023; Revised : August 3, 2023; Accepted : August 8, 2023

### บทคัดย่อ (Abstract)

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย 2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย และ 3) เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี, จังหวัดหนองคาย, จังหวัดบึงกาฬ, และจังหวัดเลย จำนวน 400 คน กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา จำนวน 12 คน โดยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาเป็นแบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์กึ่งโครงสร้าง สถิติที่ใช้ในการวิจัย ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ

---

<sup>1</sup>คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยภาคตะวันออกเฉียงเหนือ; Faculty of Social Sciences and Humanities, Northeastern University, Thailand.

\*Corresponding Author; e-mail : boonpeng.sit@neu.ac.th

Citation : Sittivongsa, B. (2024). Management of Smart Cities, Trade Centers, Investments, Tourism and MICE in the upper Mekong Sub-Region, 4 Provinces in Thailand. *Journal of Academic Surindra Rajabhat.*



2(1) : 1-18; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

ผลการศึกษาพบว่า : 1. ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ตัวแปรตาม โดยรวมทุกด้าน พบว่า ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซ์ อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{x}=3.09$  S.D.=.18) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านการค้า อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{x}=3.09$  S.D.=.17) ด้านการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{x}=3.08$  S.D.=.27) และด้านการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{x}=3.05$  S.D.=.28) ตามลำดับ 2. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย โดยรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ $X_2$  ด้านพลเมืองอัจฉริยะ $X_4$  และด้านการบริหารภาครัฐอัจฉริยะ $X_7$  ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .738 -.441 และ -.602 ตามลำดับ และ 3. แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซ์ ควรมีการบริการการค้าหลังการขาย มีการสร้างความคุ้นเคย ความสนใจมีอาคารหรือกลุ่มของอาคารที่มีการพัฒนาพื้นที่แบบมิกซ์ยูสและพื้นที่ศูนย์การค้า ผลิตภัณฑ์ที่ขายในศูนย์การค้าที่มีความทันสมัย ในการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ คำนึงถึงผลกระทบที่มีต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนมีการ ประชาสัมพันธ์การค้าที่นักลงทุนเข้ามาพัฒนาเมือง โดยใช้การสร้างเครือข่ายหรือการสร้างช่องทาง การสื่อสารต่างๆ การจัดการค่าเดินทางไปยังสถานที่ในการอำนวยความสะดวกและการติดต่อ เพื่อสร้างความหลากหลายที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกการชี้แจงขั้นตอนตลอดการพัฒนาการมุ่งเน้น การสนับสนุนการท่องเที่ยวในการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซ์อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ (Keywords) : การบริหารจัดการ, เมืองอัจฉริยะ, การท่องเที่ยวและไมซ์, อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน

## Abstract

The objectives of this research are 1) to study the management of smart cities, trade, investment, tourism and MICE centers in the upper Mekong Sub region, 4 provinces in Thailand, 2) to study factors influencing the management of smart cities, trade, investment, tourism and MICE centers in the 4 upper Mekong Sub regions,

Citation : บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2567). การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุ



ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(1) : 1-18;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

Thailand and 3) to study the approaches for the development of smart city management, trade, investment, tourism and MICE centers in the upper Mekong Sub-region of 4 provinces in Thailand Udon Thani, Nong Khai Province. Bueng Kan Province, and Loei Province, 400 people the target group used in the study was 12 people by purposive sampling method. The instrument used in the study was a questionnaire and a semi-structured interview the statistics used in the research was frequency, percentage, mean and standard deviation and using multiple regression analysis.

The results showed that : 1. The level of management of smart cities, trade, investment, tourism and MICE centers in the upper Mekong Sub-region in 4 provinces of Thailand, dependent variables in all aspects, it was found that the management level of smart cities, trade, investment and tourism centers and MICE were at the moderate level ( $\bar{x}=3.09$  S.D.=.18), sorted from descending order as follows Trade was at a moderate level ( $\bar{x} =3.09$  S.D.=.17) is at a medium level ( $\bar{x}=3.08$  S.D.=.27) and investment were at a moderate level ( $\bar{x}=3.05$  S.D.=.28), respectively. 2. Factors influencing the management of smart cities as centers of trade, investment, tourism and MICE in the upper Mekong Sub-region in 4 provinces of Thailand in all aspects. Significantly, namely, intelligent travel and transportation $X_2$  Smart Citizen $X_4$  and intelligent government management $X_7$  the three independent variables had predictor coefficients in raw score (b) of .738, -.441 and -.602, respectively and 3. Guidelines for the development of smart city management, trade, investment, and tourism and MICE centers there should be after sales service. Familiarity is established Interested in having a building or group of buildings with mixed-use development and shopping center areas? Products sold in modern shopping centers In adopting technology to systematically take into account the impact on the environment Build public participation, there is a trade publicity that investors come to develop the city. by using networking or creating various communication channels Management of

Citation : Sittivongsa, B. (2024). Management of Smart Cities, Trade Centers, Investments, Tourism and MICE in the upper Mekong Sub-Region, 4 Provinces in Thailand. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*.



2(1) : 1-18; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

travel expenses to the location of the facility and contact to create a variety of facilities, clarifying the process throughout the development, focusing on supporting tourism in the management of smart city commercial centers Effective investment in tourism and mice.

**Keywords :** Management, Smart City, Tourism and MICE, Upper Mekong River Basin

## บทนำ (Introduction)

ประเทศไทยมีการเปลี่ยนแปลงไปตามยุทธศาสตร์ชาติของประเทศทั้งด้านการเมือง สังคม และธุรกิจ และในปัจจุบันเมืองอัจฉริยะ นับว่าเป็นกระแสหลักที่กำลังมาแรงและมีการพัฒนากันไปทั่วโลก ซึ่งจะทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงการบริการสาธารณะของระบบการบริการแบบเมืองได้อย่างรวดเร็ว โดยมีการเชื่อมโยงข้อมูลต่างๆ ให้เข้าถึงกันเพื่อช่วยให้มีการพัฒนาระบบการบริการมีประสิทธิภาพสูงสุด ทั้งมีการพัฒนาคุณภาพชีวิตที่มีความกินดี อยู่ดี มีสุข สร้างความปลอดภัยในชีวิตได้มากขึ้น แต่การนำเทคโนโลยีมาปรับปรุงพัฒนาเมืองให้มีความเป็นอัจฉริยะนั้น จะต้องมีความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาคธุรกิจ ภาครัฐ ภาคประชาชนในพื้นที่ต่างๆ ในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาเมือง ซึ่งในหลายประเทศได้มีการลงทุนร่วมกันระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจ เช่น เกาหลีใต้ สเปน สิงคโปร์ และนอเวจ เป็นต้น โดยการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ในการนำเอาเทคโนโลยี เข้ามาช่วยในการบริหารจัดการเมืองและชุมชนให้มีความรับผิดชอบต่อและให้เป็นเมืองอัจฉริยะมากยิ่งขึ้นจนประสบความสำเร็จในการเป็นเมืองต้นแบบให้กับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศอื่น ๆ (จารุวรรณ ประวันเน, 2563)

รัฐบาลปัจจุบันให้ความสำคัญกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ โดยถือเป็นวาระแห่งชาติที่ต้องดำเนินการเร่งด่วน และได้แต่งตั้งคณะกรรมการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะขึ้น โดยมีอำนาจหน้าที่ในการเสนอร่างยุทธศาสตร์และแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอัจฉริยะให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามแนวทางการขับเคลื่อนประเทศไทย 4.0 และยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี พร้อมบูรณาการติดตามประเมินผลการดำเนินงานและให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะทั้งประเทศให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และจากการดำเนินงานที่ผ่านมาได้มีประเด็นขับเคลื่อนที่สำคัญ ได้แก่ การจัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเมืองอัจฉริยะและเป้าหมายการพัฒนาเมืองอัจฉริยะประเทศไทย แนวทางและกลไกการขับเคลื่อนเมืองอัจฉริยะ การแต่งตั้งคณะกรรมการบูรณาการและ

Citation : บุญเพ็ง สิวังษา. (2567). การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและโมเดลในอนุ



ภูมิภาคสุรินทร์ตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(1) : 1-18;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

บริหารโครงการ การส่งเสริมการลงทุนในเมืองอัจฉริยะ การแต่งตั้งคณะทำงานประเมินแผนการเป็นเมืองอัจฉริยะ การประกวดตราสัญลักษณ์เมืองอัจฉริยะ หลักเกณฑ์การประเมินและคุณสมบัติเมืองอัจฉริยะประเทศไทย ไปจนถึงการขับเคลื่อนการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในเวทีอาเซียนและนานาชาติ (เจนณรงค์ พันธุ์จันทิก, 2562)

สำหรับภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน 4 จังหวัดของประเทศไทย โดยการประกาศนโยบายขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล ที่จะเน้นการผลักดันเมืองอัจฉริยะให้เป็นกลไกที่จะสร้างโอกาสในการขยายตัวของเศรษฐกิจในระดับพื้นที่ให้ดีขึ้น แต่มีคำถามต่างๆ ตามมาว่า การที่จะผลักดันให้มีความสำเร็จและเกิดความยั่งยืนได้เช่นเดียวกับประเทศที่พัฒนาเมืองอัจฉริยะมาแล้ว มีองค์ประกอบอะไรบ้าง วิธีการจะเป็นอย่างไร และควรจะเป็นอย่างไรบ้างจึงจะเหมาะสมและสอดคล้องกับวิถีความเป็นไทย การพัฒนาเมืองอัจฉริยะถือเป็นแผนการพัฒนาเมืองที่สำคัญตามยุทธศาสตร์เพื่อให้เป็นที่อยู่อาศัยในอนาคต โดยคำนึงถึงมิติเรื่อง คุณภาพชีวิต สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม ตลอดจนถึงความสะดวกสบายและความปลอดภัย มีการจัดการเรื่องการประหยัดพลังงาน เป็นศูนย์กลางด้านการศึกษา และแหล่งความรู้ที่สำคัญ มีการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรและบริการสาธารณสุขรูปแบบต่างๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต เพื่อเศรษฐกิจและสังคมที่ร่วมมือกับภาคเอกชน และโครงการพัฒนา เมืองและนิคมอุตสาหกรรม สู่มืองอัจฉริยะของกระทรวงพลังงานกับภาคเอกชน (อารยะ ปรีชาเมตตา และคณะ, 2561)

สภาพการณ์ปัจจุบันของความเป็นเมืองอัจฉริยะการพัฒนายังไม่สามารถเกิดเป็นรูปธรรมที่ยั่งยืนได้ เพราะขาดการบูรณาการด้านข้อมูลระหว่างหน่วยงาน ขาดความร่วมมือจากภาคเอกชนในการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ ทั้งงบประมาณที่มีจำกัด และกฎหมายที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ และส่วนในเรื่องของปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะคือ ภาครัฐ ภาคเอกชนและภาคประชาชน ซึ่งประชาชนเป็นผู้ที่สามารถขับเคลื่อนความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะได้ดีที่สุด การบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อรองรับปริมาณนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เพิ่มศักยภาพในการแข่งขัน รองรับความต้องการใช้สาธารณสุขรูปแบบพื้นฐาน และเน้นความสะดวกสบาย และความปลอดภัยในการพัฒนาอย่างยั่งยืนและมั่นคง (ภาฝัน จิตต์มิตรภาพ และคณะ, 2565)

Citation : Sittivongsa, B. (2024). Management of Smart Cities, Trade Centers, Investments, Tourism and MICE in



the upper Mekong Sub-Region, 4 Provinces in Thailand. *Journal of Academic Surindra Rajabhat.*

2(1) : 1-18; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

แผนยุทธศาสตร์ 4 จังหวัด ได้แก่ อุดรธานี หนองคาย บึงกาฬ และเลย มีการบันทึกข้อมูลของการเจริญเติบโตของประชากร ทั้ง 4 จังหวัด 4.04% ต่อปี นับได้ว่าเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีขนาดประชากรมากพอสมควรของประเทศ อีกทั้งยังเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ที่มีการติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน และมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็วของกลุ่มจังหวัดจึงทำให้เกิดปัญหาภายในเมืองตามมา เช่น มลพิษ, การจราจร, ขนส่งมวลชน, ความไม่เท่าเทียมในการเข้าถึงโอกาสทางสังคม มีความเหลื่อมล้ำ และช่องว่างของรายได้ของประชาชนในแต่ละจังหวัด ลำพังเพียงงบประมาณจากภาครัฐไม่เพียงพอสำหรับการแก้ไขปัญหาได้ การระดมทุนจากภาคีเครือข่ายภาคส่วนต่างๆ ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ตามความคิดเห็นของแต่ละภาคส่วนเพื่อแก้ไขปัญหาของแต่ละจังหวัด โดยศึกษาระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย อยู่ระดับใด ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ประกอบด้วยปัจจัยอะไรบ้าง และแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ควรเป็นอย่างไร ทั้งนี้เพื่อนำผลที่ได้จากการศึกษาไปเป็นข้อมูลสารสนเทศทางวิชาการต่อไป

## วัตถุประสงค์การวิจัย (Research Objectives)

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย
3. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย

## วิธีดำเนินการวิจัย (Research Methods)

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้รูปการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ มีขั้นตอนดังนี้

### 1.1 แหล่งข้อมูล

1.1.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี, จังหวัดหนองคาย, จังหวัดบึงกาฬ, และจังหวัดเลย จำนวนทั้งหมด 2,242,085 คน

1.1.2 กลุ่มตัวอย่างประชาชนที่มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี, จังหวัดหนองคาย, จังหวัดบึงกาฬ, และจังหวัดเลย จำนวนทั้งหมด 2,242,085 คน ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ เป็นการสุ่มตัวอย่างจากประชากรที่มีจำนวนมาก มีความแตกต่างกันระหว่างหน่วยสุ่มที่สามารถจำแนกออกเป็นชั้นภูมิ เพื่อให้ข้อมูลที่ได้มีความครบถ้วน ครอบคลุม และคำนวณหาจำนวนตัวอย่างตามสูตรทาโร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตพื้นที่จังหวัดอุดรธานี, จังหวัดหนองคาย, จังหวัดบึงกาฬ, และจังหวัดเลย จำนวน 400 คน (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2560)

1.1.3 กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการสัมภาษณ์ โดยแยกเป็น 1 กลุ่ม ๆ 12 คน เป็นจำนวน 12 คน โดยวิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ตามคุณสมบัติ ดังนี้ 1) ตัวแทนหน่วยงานภาครัฐ จำนวน 4 คน 2) ตัวแทนหน่วยงานท้องถิ่น จำนวน 4 คน 3) ตัวแทนพัฒนาจังหวัด จำนวน 4 คน

### 1.2 เครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูล

1.2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เชิงปริมาณ คือ แบบสอบถาม ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรต้นและตัวแปรตามของการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย แบ่งออกเป็นได้ดังนี้ 1) ข้อมูลเกี่ยวกับระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย 2) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ

Citation : Sittivongsa, B. (2024). Management of Smart Cities, Trade Centers, Investments, Tourism and MICE in



the upper Mekong Sub-Region, 4 Provinces in Thailand. *Journal of Academic Surindra Rajabhat.*

2(1) : 1-18; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

บริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

1.2.2 การสร้างเครื่องมือเชิงปริมาณที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการสร้างแบบสอบถาม 2) กำหนดขอบเขตของคำถาม และโครงสร้างของแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด การวิจัย นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบปรับปรุง แก้ไขแบบสอบถามให้สมบูรณ์ 3) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง 4) การตรวจสอบความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่แก้ไข และผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงแล้วไปทำการทดสอบ (Try out) จำนวน 40 คน กับประชากรที่มีคุณสมบัติใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดมุกดาหาร, จังหวัดนครพนม, จังหวัดสกลนคร, และจังหวัดอุบลราชธานี จากนั้นนำมาทดสอบความเชื่อมั่นโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ โดยใช้วิธีของ Cronbach's Alpha ค่าความเชื่อมั่นที่ .803 จากนั้นนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงสมบูรณ์แล้วไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดต่อไป

1.2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เชิงคุณภาพ การศึกษาวิจัยคั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือในการศึกษาวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ ที่สร้างขึ้นโดยการศึกษาเอกสาร ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งได้ครอบคลุมเนื้อหาและวัตถุประสงค์ในการศึกษาตามกรอบแนวคิดของตัวแปรตามของแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ดังนี้ 1) ข้อมูลสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสัมภาษณ์ 2) ข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย เป็นคำถามประเภทสัมภาษณ์เชิงลึกในภาคสนาม

1.2.4 การสร้างเครื่องมือเชิงคุณภาพที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้ 1) ศึกษาและรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Citation : บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2567). การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุ

ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(1) : 1-18;



DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

พร้อมวิเคราะห์เป็นข้อมูลคำถามเพื่อให้ได้มาซึ่งคำตอบในเรื่องเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย 2) นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้ามาวางโครงสร้างแบบสัมภาษณ์โดย กำหนดขอบเขตเนื้อหาครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และขอคำแนะนำจากที่ปรึกษา เพื่อความสมบูรณ์ในประเด็น และเนื้อหาในแบบสัมภาษณ์ยิ่งขึ้น 3) ผู้วิจัย และคณะได้ร่วมการพัฒนาแบบสัมภาษณ์ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยยิ่งขึ้น และใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริง ที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป 4) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างแล้วนำเสนอให้ที่ปรึกษา และนำไปปฏิบัติในภาคสนามต่อไป

### 1.3 การเก็บข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล (เชิงปริมาณ)

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยขอความอนุเคราะห์ในการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในเขตพื้นที่อนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย หลังจากนั้นรวบรวมแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล (เชิงคุณภาพ)

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์ ผู้วิจัยประสานงาน เพื่อขออนุญาตกลุ่มผู้ให้ข้อมูลทางโทรศัพท์ แล้วเดินทางไปตามวันเวลาที่นัดหมาย ก่อนการสัมภาษณ์ผู้วิจัยแนะนำตนเอง สร้างความคุ้นเคยระหว่างผู้วิจัยกับผู้ถูกสัมภาษณ์ แจ้งวัตถุประสงค์การของการสัมภาษณ์ แล้วดำเนินการสัมภาษณ์พูดคุยอย่างเป็นกันเองตามแนวทางการสัมภาษณ์ที่วางไว้ โดยเปิดโอกาสให้ผู้ถูกสัมภาษณ์ได้แสดงทัศนะของตนเองอย่างเต็มที่ โดยแยกเป็น 1 กลุ่ม เป็นจำนวน 12 คน เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลและข้อเท็จจริง ที่จะนำมาวิเคราะห์และสังเคราะห์ในลำดับต่อไป

### 1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล (เชิงปริมาณ)

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย โดยใช้สถิติการแจกแจงความถี่ และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการนำเสนอเป็นตารางใช้สถิติ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ประกอบการอภิปรายผล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย นำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณโดยใช้วิธีการคัดเลือกตัวแปรแบบเป็นลำดับขั้น ประกอบการอภิปรายผล

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 แนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรณข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็นรายงานตาม วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

#### การวิเคราะห์ข้อมูล (เชิงคุณภาพ)

1. ความคิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ผู้วิจัยได้ใช้การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาโดยคัดเลือก และจำแนกข้อมูล จัดระเบียบข้อมูลให้เป็นระบบ จัดทำบรรณานุกรณข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล แล้วนำข้อมูลไปเขียนเป็น รายงานตาม วัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัย

2. การวิเคราะห์ เอกสาร หนังสือ ตำรา โดยการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความ คิดเห็นเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย และสังเคราะห์ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึก จากผู้ให้ข้อมูลสำคัญมาเป็นกรอบแนวคิด ทำการวิเคราะห์ข้อมูล ที่ได้จากการสัมภาษณ์ โดยใช้การสรุปความ การตีความ และนำเสนอ ข้อมูลโดยการพรรณนา วิเคราะห์

## ผลการวิจัย (Research Results)

การวิจัยครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้เสนอข้อมูลการวิเคราะห์ข้อมูล และแปลความหมายของข้อมูล เกี่ยวกับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ดังต่อไปนี้

1. ผลการศึกษาระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ดังนี้

ตารางที่ 1 ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยรวมทุกด้าน

ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะ	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการค้า	3.09	.17	ปานกลาง
ด้านการลงทุน	3.05	.28	ปานกลาง
ด้านการท่องเที่ยว	3.08	.27	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยรวม	3.09	.18	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ตัวแปรตาม โดยรวมทุกด้าน พบว่า ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ อยู่ในระดับปานกลาง ( =3.09 S.D.=.18) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการค้า อยู่ในระดับปานกลาง ( =3.09 S.D.=.17) ด้านการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ( =3.08 S.D.=.27) และด้านการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ( =3.05 S.D.=.28) ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ดังนี้

**ตารางที่ 2** ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย โดยรวมทุกด้าน

ลำดับตัวแปรที่ได้รับ การคัดเลือก	B	S.E.	Beta	t	P- value	Collinearity Statistics	
						Tolerance	VIF
ค่าคงที่	1.237	.695		1.780	.000*	-.129	2.604
ด้านสิ่งแวดล้อม อัจฉริยะX <sub>1</sub>	.405	.179	.122	2.268	.074	.054	.756
ด้านการเดินทางและ ขนส่งอัจฉริยะX <sub>2</sub>	.738	.078	.807	9.513	.000*	.585	.891
ด้านการดำรงชีวิต อัจฉริยะX <sub>3</sub>	.119	.106	.086	1.123	.262	-.089	.326
ด้านพลเมืองอัจฉริยะ X <sub>4</sub>	-.602	.139	-.465	-4.328	.000*	-.876	-.329
ด้านพลังงานอัจฉริยะ X <sub>5</sub>	-.237	.229	-.072	-1.035	.301	-.688	.213
ด้านเศรษฐกิจ อัจฉริยะX <sub>6</sub>	-.045	.002	-.027	-24.992	.560	-.049	-.042
ด้านการบริหาร ภาครัฐอัจฉริยะX <sub>7</sub>	-.441	.002	-.765	-187.926	.000*	-.445	-.436

$$SE_{est} = \pm .02141$$

$$R = .694; R^2 = .683; \text{Adj. } R^2 = .683; F = 4235.289; p\text{-value} = 0.01$$

\* หมายถึง มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

Citation : บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2567). การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุ



ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(1) : 1-18;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้า การลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย โดยรวมทุก ด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะX2 ด้านพลเมืองอัจฉริยะX4 และด้านการบริหารภาครัฐอัจฉริยะX7 ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .738 -.441 และ -.602 ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์กลางการค้าการลงทุน การท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ดังนี้

ควรมีการบริการการค้าหลังการขาย มีการสร้างความคุ้นเคย ความสนใจมีอาคารหรือกลุ่มของอาคารที่มีการพัฒนาพื้นที่แบบมิกซ์ยูสและพื้นที่ศูนย์การค้า ผลผลิตภัณฑที่ขายในศูนย์การค้าที่มีความทันสมัย ในการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้ค่านึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนมีการประชาสัมพันธ์การค้าที่นักลงทุนเข้ามาพัฒนาเมือง โดยใช้การสร้างเครือข่ายหรือการสร้างช่องทางการสื่อสารต่างๆ การจัดการค่าเดินทางไปยังสถานที่ในการอำนวยความสะดวกและการติดต่อเพื่อสร้างความหลากหลายที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกการชี้แจงขั้นตอนตลอดการพัฒนาการมุ่งเน้นการสนับสนุนการท่องเที่ยวในการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์อย่างมีประสิทธิภาพ

การบริการการค้าหลังการขายอย่างเหมาะสมอย่างครบวงจร มีอาคารหรือกลุ่มของอาคารที่มีการขายสินค้าและบริการแบบขายปลีกอยู่ในพื้นที่พัฒนาเดียวกัน มีผลผลิตภัณฑที่ขายในศูนย์การค้าไม่ได้จัดแบ่งตามแผนกขึ้นอยู่กับตัวแทนจำหน่ายที่จะขอเช่าพื้นที่หรือล็อกที่ศูนย์การค้า สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการค้าอย่างเป็นระบบ และการประชาสัมพันธ์การค้าที่ส่งเสริมในชีวิตประจำวันของประชาชน มีการลงทุนที่ดีและให้ได้ผลตอบแทนในด้านต่าง ๆ ที่มีการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์อย่างเหมาะสม และมีการอำนวยความสะดวกรวดเร็ว มีการชี้แจงขั้นตอนการใช้บริการเข้าชมสถานที่ในการพัฒนาสิ่งอำนวยความสะดวกในการท่องเที่ยวให้ประชาชน มุ่งเน้นความปลอดภัยและบริการที่เพียบพร้อมที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบเพื่อความเป็นอยู่อย่างครบครัน

## อภิปรายผลการวิจัย (Research Discussion)

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย และเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการบริหารจัดการศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ตัวแปรตาม โดยรวมทุกด้าน พบว่า ระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซี ตัวแปรตาม อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=3.09$  S.D.=.18) โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการค้า อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=3.09$  S.D.=.17) ด้านการท่องเที่ยว อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=3.08$  S.D.=.27) และด้านการลงทุน อยู่ในระดับปานกลาง ( $\bar{X}=3.05$  S.D.=.28) ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าระดับการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะในแต่ละด้านยังไม่ตอบโจ่งเท่าที่ควรมากนักต่อความต้องการของประชาชน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ภาผิน จิตต์มิตรภาพ และคณะ (2565) ปัจจัยขับเคลื่อนความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะจังหวัดภูเก็ต ผลการศึกษาพบว่า 1) ในด้านสภาพการณ์ปัจจุบันของความเป็นเมืองอัจฉริยะจังหวัดภูเก็ต การพัฒนายังไม่สามารถเกิดเป็นรูปธรรมที่ยั่งยืนได้ เพราะขาดการบูรณาการด้านข้อมูลระหว่างหน่วยงานขาดความร่วมมือจากภาคเอกชนในการเข้ามามีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ งบประมาณที่มีจำกัด และกฎหมายที่มีอยู่ไม่สอดคล้องกับนโยบายในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ 2) ปัจจัยที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองอัจฉริยะจังหวัดภูเก็ต ประกอบไปด้วย 3 ปัจจัย คือ ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน ซึ่งประชาชนเป็นผู้ที่สามารถขับเคลื่อนความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะในจังหวัดภูเก็ตได้มีประสิทธิภาพมากที่สุด และ 3) แนวทางการบริหารจัดการจังหวัดภูเก็ตให้เป็นเมืองอัจฉริยะจังหวัดภูเก็ต ได้แก่ 3.1) เศรษฐกิจอัจฉริยะ 3.2) การท่องเที่ยวอัจฉริยะ 3.3) ความปลอดภัยในการท่องเที่ยว 3.4) การเติบโตของเมืองควบคู่ไปกับการรักษาสิ่งแวดล้อม 3.5) การให้บริการสุขภาพแก่ประชาชน 3.6) การศึกษาเพื่อสร้างความรู้ให้คน 3.7) การบริหารจัดการของภาครัฐเพื่อรองรับปริมาณ

Citation : บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2567). การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุ

ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(1) : 1-18;



DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

นักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้น เพิ่มศักยภาพในการแข่งขันรองรับความต้องการใช้สาธารณูปโภคพื้นฐานและเน้นความสะดวกสบายและความปลอดภัย

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย โดยรวมทุกด้าน อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะX2 ด้านพลเมืองอัจฉริยะX4 และด้านการบริหารภาครัฐอัจฉริยะX7 ตัวแปรอิสระทั้ง 3 ตัวมีค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์ในคะแนนดิบ (b) เท่ากับ .738 -.441 และ -.602 ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะทั้ง 3 ด้านมีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสมิตา เต็มเพิ่มพูน และคณะ (2563) ปัจจัยความสำเร็จที่ส่งผลต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของสาธารณรัฐประชาชนจีน: กรณีศึกษา นครเซี่ยงไฮ้ ผลการวิจัยพบว่า 1) รัฐบาลนครเซี่ยงไฮ้ได้กำหนดนโยบายยุทธศาสตร์ในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะออกเป็น 3 ช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2554-2563 โดยมีประเด็นที่สำคัญในการพัฒนาคือ กำหนดนโยบายเพื่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะและสร้างความร่วมมือกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้องควบคู่กันไปกับการจัดสร้างโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นที่เปรียบเสมือนปัจจัยสนับสนุนให้กลายเป็นเมืองอัจฉริยะโดยสมบูรณ์แบบ 2) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะนครเซี่ยงไฮ้ประกอบไปด้วย การจัดการปกครองที่ดี นโยบาย การจัดการและองค์กร ความร่วมมือจากภาคเอกชน ความร่วมมือจากชุมชน เทคโนโลยีและโครงสร้างพื้นฐาน

ควรมีการบริการการค้าหลังการขาย มีการสร้างความคุ้นเคย ความสนใจมีอาคารหรือกลุ่มของอาคารที่มีการพัฒนาพื้นที่แบบมิกซ์ยูสและพื้นที่ศูนย์การค้า ผลิตภัณฑ์ที่ขายในศูนย์การค้าที่มีความทันสมัย ในการนำเทคโนโลยีเข้ามาปรับใช้คำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบ สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนมีการประชาสัมพันธ์การค้าที่นักลงทุนเข้ามาพัฒนาเมือง โดยใช้การสร้างเครือข่ายหรือการสร้างช่องทางการสื่อสารต่างๆ การจัดการค่าเดินทางไปยังสถานที่ในการอำนวยความสะดวกและการติดต่อเพื่อสร้างความหลากหลายที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกการชี้แจงขั้นตอนตลอดการพัฒนาการมุ่งเน้นการสนับสนุนการท่องเที่ยวในการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าประชาชนต้องการความหลากหลายทางวัฒนธรรมและกระบวนการที่มีความชัดเจนในการบริหารจัดการของทุกภาคส่วนอย่างรอบด้าน และขั้นตอนกลไกการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมี

Citation : Sittivongsa, B. (2024). Management of Smart Cities, Trade Centers, Investments, Tourism and MICE in



the upper Mekong Sub-Region, 4 Provinces in Thailand. *Journal of Academic Surindra Rajabhat*.

2(1) : 1-18; DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

ความสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ ประวันเน (2563) กระบวนการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ : กรณีศึกษาเทศบาลนครขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการเปลี่ยนแปลงสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะเริ่ม เมื่อ พ.ศ. 2556 โดยการพัฒนาเน้น 7 ด้าน ได้แก่ 1) พลเมืองอัจฉริยะ 2) การดำรงชีวิตอัจฉริยะ 3) การศึกษาอัจฉริยะ 4) สิ่งแวดล้อมอัจฉริยะ 5) เศรษฐกิจอัจฉริยะ 6) การคมนาคมขนส่งอัจฉริยะ และ 7) การบริหารจัดการอัจฉริยะสำหรับผลกระทบที่เกิดจากกระบวนการเปลี่ยนแปลง พบว่า หากโครงการดำเนินการได้สำเร็จจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ดีขึ้น กล่าวคือประชาชนมีโอกาสในการเรียนรู้มากยิ่งขึ้น ประหยัดพลังงาน ทำให้ได้พลังงานที่สะอาด ลดค่าใช้จ่าย และภูมิทัศน์เมืองที่สวยงามยิ่งขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น สำหรับการปรับตัวของประชาชน ขณะนี้ประชาชนส่วนใหญ่ที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นและวัยกลางคน ได้มีการปรับตัวในวิถีชีวิตความเป็นอยู่ให้เข้ากับยุคสมัยและเทคโนโลยีที่กำลังจะพัฒนาในด้านต่างๆ เตรียมความพร้อมที่จะเป็นพลเมืองอัจฉริยะในอนาคต

## ข้อเสนอแนะการวิจัย (Research Suggestions)

### 1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

ผลการวิจัยที่ค้นพบจากการศึกษาในครั้งนี้การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย ซึ่งในแต่ละด้านอยู่ในระดับปานกลาง และปัจจัยที่มีอิทธิพลได้แก่ด้านการเดินทางและขนส่งอัจฉริยะ ด้านพลเมืองอัจฉริยะ และด้านการบริหารภาครัฐอัจฉริยะ การบริการในการสร้างความคุ้นเคยและการพัฒนาพื้นที่แบบมิกซ์ยูสและพื้นที่ศูนย์การค้า โดยใช้การสร้างเครือข่ายหรือการสร้างช่องทางสื่อสารต่าง ๆ ตลอดการพัฒนาการมุ่งเน้นการสนับสนุนการท่องเที่ยวทางการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถนำไปเป็นแนวทางในการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด โดยใช้เป็นแนวทางในการกำหนดยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนากลยุทธ์ กิจกรรมต่างๆ ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ให้ภาคเอกชน และภาคประชาชนรับทราบถึงการเป็นเมืองอัจฉริยะ เข้าใจและการปรับเปลี่ยนวิถีการดำเนินชีวิตในเมืองอัจฉริยะ อีกทั้งส่งเสริมสนับสนุนให้อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด เป็นเมืองอัจฉริยะขับเคลื่อนไปสู่ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

Citation : บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2567). การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซ์ในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(1) : 1-18;



อนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(1) : 1-18;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>

## 2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยรูปแบบการพัฒนาเมืองอัจฉริยะภายใต้กรอบแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและโกทอนงนาโมเดล และศึกษาวิจัยติดตามประเมินผลยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองอัจฉริยะของการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด และควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางในการนำนโยบายไปปฏิบัติในการบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงอย่างมีประสิทธิภาพ

## เอกสารอ้างอิง (References)

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2560). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. พิมพ์ครั้งที่ 12. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์วิทยาลัย.
- จากรุวรรณ ประวันเน. (2563). กระบวนการเปลี่ยนแปลงสู่การเป็นเมืองอัจฉริยะ: กรณีศึกษา เทศบาลนครขอนแก่น. *Local Administration Journal*. 13(3) : 267-284.
- เจนณรงค์ พันธุ์จันทิก และฉาน เรื่องธรรมสิงห์. (2562). การพัฒนาเมืองขอนแก่นให้เป็นเมืองอัจฉริยะ: พัฒนาการและความก้าวหน้า. *การประชุมวิชาการระดับชาติด้านการบริหารกิจการสาธารณะยุคดิจิทัล ครั้งที่ 5*. หน้า 581-592.
- ภาฝัน จิตต์มิตรภาพ และคณะ. (2565). ปัจจัยขับเคลื่อนความสำเร็จในการพัฒนาเมืองอัจฉริยะ จังหวัดภูเก็ต. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*. 14(1) : 188-202.
- สมिता เต็มเพิ่มพูน, อชกรณ วังศ์ปรีดี และดนุศิน เจริญ. (2563). ปัจจัยความสำเร็จที่ส่งผลต่อการพัฒนาเมืองอัจฉริยะของสาธารณรัฐประชาชนจีน: กรณีศึกษา นครเซี่ยงไฮ้. *วารสารบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์*. 14(3) : 165-179.
- อารยะ ปรีชาเมตตา, พรเทพ เบญญอภิกุล, เฉลิมพงษ์ คงเจริญ, วรรณวิภาศ มานะโชติพงษ์, ธร ปีติดีล และ Bui Thi Minh Tam. (2561). พลวัตการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจไทยในเชิงพื้นที่กับปัญหาความเหลื่อมล้ำ. กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.

Citation : บุญเพ็ง สิทธิวงษา. (2567). การบริหารจัดการเมืองอัจฉริยะศูนย์กลางการค้าการลงทุนการท่องเที่ยวและไมซีในอนุ



ภูมิภาคลุ่มแม่น้ำโขงตอนบน 4 จังหวัด ประเทศไทย. วารสารราชภัฏสุรินทร์วิชาการ. 2(1) : 1-18;

DOI : <https://doi.org/10.14456/jasru.2024.1>